

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. maj 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: David Neutzsky-Wulff
Sagsnr.: 2014-0038-0026
Dok.: 1166253

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om skærpet straf for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd i fritiden m.v. (B 66), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (KF).

Karen Hækkerup

/

Lise Bitsch

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om skærpet straf for chikane mod offentligt ansatte tjenestemænd i fritiden m.v. (B 66):

”Er det muligt at bruge de nye regler vedr. stalking ift. politifolk og deres familie, der oplever chikane fra kriminelle, som ønsker at genere politimanden eller dennes familie, og i hvilket omfang bruges den mulighed i dag?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Ved lov nr. 112 af 3. februar 2012 blev reglerne om tilhold, opholdsforbud og bortvisning samlet i én lov. Formålet med loven var en styrkelse af indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for fredskrænkelser, forfølgelse og chikane, herunder stalking.

Det fremgår af forarbejderne til loven (lovforslag nr. L 10 af 9. november 2011, de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.1.3.), at den personkreds, der er beskyttet ved loven, bl.a. er offentligt ansatte, der bliver krænket af personer, som de kommer i kontakt med i kraft af deres arbejde.

Ansatte i politi og anklagemyndighed, der bliver krænket under udførelsen af deres arbejde, er således beskyttet. Det samme gælder ansatte i politi og anklagemyndighed, der i anledning af deres arbejde bliver krænket i deres fritid.

2. Efter § 1 i lov om tilhold mv. kan en person forbydes at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, ligesom den pågældende kan forbydes på anden måde at kontakte eller følge efter den anden (tilhold).

Det fremgår af lovens § 2, stk. 1, at et tilhold kan gives, hvis der er begrundet mistanke om, at en person har krænket en andens fred ved at forfølge eller genere den anden ved kontakt mv., eller hvis den pågældende har begået et strafbart forhold mod den anden, der kan sidestilles med en sådan fredskrænkelser, og der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil fortsætte med at krænke den anden ved at opsøge eller følge efter den anden.

Herudover kan en person gives et tilhold, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået eller forsøgt at begå én af en række nærmere angivne grovere personfarlige forbrydelser i straffeloven, og den forurettede eller dennes nærmeste efter lovovertrædel-

sens grovhed ikke findes at skulle tåle kontakt mv. med den pågældende.

Efter lovens § 3 kan en person endvidere gives et forbud mod at opholde sig eller færdes i et nærmere afgrænset område i nærheden af en anden persons bolig eller arbejds-, uddannelses- eller opholdssted eller andet område, hvor denne ofte færdes (opholdsforbud).

Efter § 4 kan et opholdsforbud bl.a. gives – forudsat at betingelserne for at give et tilhold er opfyldt – når der er mistanke om en oftere gentagen krænkelse eller en forsætlig overtrædelse af et tilhold, og et tilhold ikke kan anses for tilstrækkeligt til at beskytte den anden person.

3. Et tilhold er som udgangspunkt et forbud mod enhver kontakt. Det er ikke afgørende, om kontakten sker direkte eller indirekte.

Et tilhold er således et forbud mod bl.a. at opsøge en anden ved personlig, mundtlig eller skriftlig henvendelse, herunder ved elektronisk kommunikation, eller på anden måde kontakte og følge efter den anden. Som eksempler på henvendelser via elektronisk kommunikation nævnes i forarbejderne bl.a. e-mails, sms og beskeder via sociale netværk (f.eks. Facebook og Twitter). Sådanne henvendelser vil kunne indgå i grundlaget for et tilhold eller udgøre en overtrædelse af et allerede givet tilhold. Det samme vil eksempelvis adfærd i form af overvågning (f.eks. ved at opholde sig umiddelbart uden for den forurettedes bopæl eller opholdssted) eller det at følge efter forurettede.

Ved vurderingen af, om der er grundlag for at give et tilhold, eller om der er tale om en overtrædelse af et allerede givet tilhold, er det ikke afgørende, om der er tale om direkte kontakt. Det afgørende er, om den pågældendes adfærd reelt har karakter af en henvendelse eller kontakt til den forurettede. Eksempelvis kan en meddelelse gennem Facebook – selvom den ikke direkte er adresseret til den forurettede – indgå i grundlaget for et tilhold eller udgøre en overtrædelse af et allerede givet tilhold, hvis meddelelsen reelt er rettet (også) til forurettede og ikke alene til andre.

Det kan også indgå i grundlaget for et tilhold eller udgøre en overtrædelse af et allerede givet tilhold, hvis der er tale om chikane i form af nedsættende omtale, der udbredes via internettet ved anvendelse af sociale netværk med den følge, at der kommer henvendelser fra andre personer med ubehagelige meddelelser til den forurettede via internettet eller på anden måde – i hvert fald hvis omtalen udtrykkeligt eller reelt har karakter af opfordring til andre om at rette henvendelse til den forurettede.

4. Der er mulighed for, at tilhold og opholdsforbud, hvis betingelserne for at give et tilhold eller opholdsforbud i øvrigt er opfyldt, kan udstrækkes til at omfatte et medlem af forurettedes husstand, herun-

der et barn eller en ægtefælle, hvis det findes nødvendigt af hensyn til formålet med tilholdet eller opholdsforbuddet.

Også i tilfælde, hvor tilholdet alene er givet i forhold til den forurettede, vil henvendelser til medlemmer af forurettedes husstand kunne være omfattet af tilholdet, hvis henvendelsen konkret må anses for reelt at være en henvendelse til forurettede eller forsøg herpå. Sådanne henvendelser vil også kunne danne grundlag for at give et separat tilhold i forhold til et andet medlem af husstanden.

5. Det kan tilføjes, at Rigsadvokaten i øjeblikket er i færd med at udarbejde retningslinjer for håndteringen af og strafpåstande i sager vedrørende overtrædelse af straffelovens §§ 119, stk. 1, og 121 (om vold og trusler mv. mod offentligt ansatte). I den forbindelse vil også mulighederne for anvendelse af reglerne om tilhold og opholdsforbud ved chikane af bl.a. ansatte i politi og anklagemyndighed og deres pårørende, herunder i forbindelse med chikane på internettet, blive belyst. Retningslinjerne forventes færdiggjort i løbet af sommeren 2014.”

Justitsministeriet har endvidere indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at en opgørelse af sager vedrørende chikane og stalking af polititjenestemænd, hvor regler har fundet anvendelse, vil kræve en manuel gennemgang af et stort antal sager under i alt syv forskellige gerningskoder i politiets sagsbehandlingssystem. Baggrunden herfor er, at der ikke i politiets sagsbehandlingssystem er gerningskoder, som specifikt retter sig mod meddelte tilhold, opholdsforbud eller bortvisninger i sager, hvor polititjenestemænd eller deres familier er forurettede.

Rigspolitiet har ikke umiddelbart fundet anledning til at iværksætte en sådan omfattende manuel gennemgang, som vil være særdeles ressourcekrævende.

Rigspolitiet kan i øvrigt henvise til Justitsministeriets besvarelse af 7. maj 2014 af spørgsmål nr. 1087 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Det oplyses bl.a. heri, at en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Østjyllands Politi og Politiforbundet har udarbejdet en rapport, som blev offentliggjort den 4. februar 2014, om indsatsen vedrørende chikane, trusler og vold mod ansatte i politi og anklagemyndighed. Rapporten indeholder en række forslag til fremadrettede fokusområder i forhold til registreringspraksis, strafforfølgning samt indsats vedrørende chikane og trusler på internettet, uddannelse, arbejdsmiljø og italesættelse.

Der blev i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten foretaget en national kortlægning af erfaringer på området, herunder omfanget af sager/hændelser mod ansatte i politikredsene. Det bemærkes, at der

ikke i den forbindelse er foretaget en særskilt opgørelse af sager, hvor der er meddelt tilhold, opholdsforbud eller bortvisning.”

Justitsministeriet kan henholde sig til udtalelserne fra Rigsadvokaten og Rigspolitiet.